

Sınıf

Aralık 2015

Sayı: 5

Mücadeleye devam!

Liseliler olarak “Rakip değil, gel yoldaş olalım!” şiarıyla çıkarttığımız; paralı, niteliksiz eğitime ve hayatlarımızı, geleceğimizi çalan sisteme karşı sözümüzü söylediğimiz bültenimiz *Sınıf*’ın 5. sayısı ile yine okul koridorlarında, sıralarımızda, atölyelerde sesimizi duyurmaya devam ediyoruz! Okullarımızdaki sınıflardan işçi sınıfı saflarına, Özgür Emekçiler Lisesi’ni kurmaya mücadeleye devam!

Bugün biz mücadeleye devam ederken; işçiler katlediliyor, emekçi ailelerin çocukları iş cinayetlerine kurban gidiyor. Meslek liseli arkadaşlarımız staj sömürüsüne maruz kalıyor, iş güvenlikleri dikkate alınmıyor. Geleceksizlikle, sömürüyle, ölümlerle mücadele etmek zorunda kalıyoruz. Ama bugün, *Sınıf* yayını hayatına geri dönerken, hayatlarımızı tehdit eden yalnızca bunlar değil; mermiler, bombalar, tanklar, panzerler ile öldürülüyor. Diyarbakır, Suruç ve Ankara... Silvan, Cizre, Nusaybin... AKP’nin ve Erdoğan’ın geleceği için bizim hayatlarımız kana bulanıyor.

Tablo karanlık görünebilir ama önümüz aydın-

lık, yolumuzu görebiliyoruz. Binler Ankara’dan sonra defalarca sokakları dolduruyor, korkmuyoruz diyor. Fabrikalar, tersaneler, iş yerleri kayıyor. İşçiler üretimden gelen güçleriyle, grevle haklarını arıyorlar. Üniversitelerde mücadele yükseliyor. Kadınlar tacize, tecavüze, şiddete karşı beraber öz savunma yapıyor. Devletin sokağa çıkma yasağı ilan ettiği ilçeler direniyor, yaşam haklarını savunuyor. Biz liseliler de bundan geri kalmıyoruz, okullarımızda istediğimiz gibi bir eğitim için mücadele ettiğimiz gibi sokakta da istediğimiz gibi bir dünya için mücadele ediyoruz. Yüzümüzü meydanlara, fabrikalara, tersanelere, Kürt halkına dönüyoruz.

Cemal Süreya demiş ya; “Bir ağızdan tutturduğumuz gün hürriğin havasını, işte o gün sizi tanrılar bile kurtaramaz.” Biz de biliyoruz ki, birleştiğimiz; isyanla, grevle, serhildanla geldiğimizde sizi şirketleriniz, polisiniz, askeriniz, aldığınız oylar, üzerimize saldırdığımız çeteleriniz...

Sizi hiçbir şey kurtarmayacak!

Özgür Emekçiler Lisesi'ni birlikte kuralım!

Lisedeki ilk senemiz de olsa son senemiz de olsa değişmeyen bir şey var! Bir dizi sınava girerek bir liseye yerleştik ve şimdi üniversiteye girmek için yine bir dizi sınava gireceğiz. Liseye hazırlanırken dershanelere para ödemiştik, şimdi temel liselere veya özel öğretmenlere para ödeyeceğiz.

Eğitim sistemi bize bir gelecek sağlamıyor! Bu yüzden geleceğimizi kendi ellerimize alıyoruz ve mücadele ediyoruz! Peki, biz nasıl bir lise istiyoruz, hangi taleplerle mücadele ediyoruz?

Öncelikle kendimizle başlayalım. Bizler öğrenciyiz, öğrenmekte olanız. Ancak ileride mesleğimizi elimize aldığımızda üreten, emek veren, çalışan olacağız. Bizler geleceğin emekçileriyiz; ister bilim emekçisi, ister sanat emekçisi, ister sözleşmeli öğretmen, ister sağlık ocağında doktor, ister plaza emekçisi, ister tersanede, inşaatta, fabrikada teknisyen veya vasıfsız işçi. Ayrıca çalışabilecek kadar şanslı(!) olmayan yüzde 26'lık bir genç işsiz oranıyla karşı karşıyayız.

Gelecekteki çalışma koşullarımızın iyi olabilmesi için bugünden itibaren mücadelede yer alıyoruz. Bugünün şartlarını iyileştirme mücadelesi veren, gerektiğinde iş durduran, grev yapan, sendikaya üye olup hakkını arayan işçi ve emekçilerle dayanışıyoruz. Mücadeleleri bize yol gösteriyor.

Kapitalizmde güvenceli bir gelecek sahibi olabilmek için ancak çok zengin bir azınlığa mensup olmak gerektiğinin farkındayız. Bizler meslek liselerinde sömürüye maruz kalanlarız, dersane parası çıkarabilmek için çalışanlarız, sömürüyü de sömüreni de biliyoruz; bu yüzden çözümümüz de Özgür Emekçiler Lisesi!

- Bizi geleceğin sömürülecekleri olarak yetiştir-

ren ve derslerde bizlere kapitalist ideolojiyi dayatan eğitime karşı biz, yeteneklerimize göre, özgürce, kolektif bir şekilde öğrenebileceğimiz ve üretebileceğimiz bir lise istiyoruz. Yani bir şeyler ezberlediğimiz, ya da staj adı altında ayak işlerine koşturulduğumuz değil, bir şeyler öğrendiğimiz, ürettiğimiz; üretimin içinde öğrendiğimiz bir lise istiyoruz.

- Müşteri değil, öğrenci olmak istiyoruz. Bu yüzden bütün liselerin kamulaştırılmasını istiyoruz.

• Okurken ihtiyacımız olabilecek bütün ders araç ve gereçlerinin; yol, barınma, beslenme gibi temel ihtiyaçlarımızın devlet tarafından karşılanmasını istiyoruz.

- “İyi lise” kavramının ortadan kalkmasını istiyoruz; bütün liselerde nitelikli, bilimsel bir eğitim görmek istiyoruz!

• İdare tarafından “disipline” edildiğimiz değil, özgürce düşünebildiğimiz, fikirlerimizi paylaşabildiğimiz bir lise istiyoruz!

- Cinsiyetçi eğitime ve kıyafet yönetmeliğine karşı, kadın-erkek eşitliğini savunan bir lise istiyoruz!

• Zorunlu din dersiyle bize devlet tarafından uygun görülen dinin ve mezhebin dayatılmasını istemiyoruz; özgürce düşünebilmek ve karar vermek istiyoruz. Bu yüzden zorunlu din dersi istemiyoruz!

- Her öğrencinin verilen eğitimden eşit bir şekilde faydalanabilmesi için anadilde eğitim talep ediyoruz. Aynı okulda birden fazla dilde eğitim verilebilmesi için Kürtçe dahil ülkede konuşulan dillerde eğitimin önünü açın. Farklı halklardan insanların eşit bir şekilde eğitim görebileceği bir okul istiyoruz!

Biz böyle bir lise istiyoruz ve bu taleplerle Özgür Emekçiler Lisesi'ni kurmak için mücadele ediyoruz!

Meslek liseliler! Haydi geleceğimiz için örgütlenmeye!

Meslek liseleri; sözde bizlerin yeteneklerimize göre seçtiğimiz bir meslek hakkında uzmanlaştığımız, ürettiğimiz eğitim kurumları. Gerçekte ise biz liselilerin sömürüyle ilk kez karşı karşıya geldiği yer!

Kimimiz meslek lisesine bir meslek sahibi olmak istediğimiz için, kimimiz dershanelere, test kitaplarına yeterince para yetiştiremediğimiz, sınavda bir Anadolu Lisesi'ne girecek sonucu alamadığımız için giriyoruz. Üç yıl boyunca dersliklerde, atölyelerde eğitim görüyoruz; gördüğümüz eğitimden memnun kaldığımız ise söylenemez. Hatta bazen atölyelerde denetleme yetersiz olduğu için can güvenliğimiz tehlikeye girebiliyor.

Bu da yetmezmiş gibi biz burada eğitim görürken uyuşturucu, faşizm gibi türlü belalar okullarımızda türemeye devam ediyor. Sınıflarımız yozlaştırılıyor, koridorlarımızda faşist gruplar oluşuyor, tuvaletlerimizde sınıf arkadaşlarımız uyuşturucu kullanıyor...

Sonra 12. sınıfta staj başlıyor; “esnek çalışma saatleri” ve “patron” ile tanışıyoruz. Okulda kazandığımız deneyimler dışında bir de; fabrikayı temizlemeye, patrona çay demlemeye, getir götür işlerine koşturulmaya başlıyoruz. Patronlar yükleyebildikleri kadar işi bizim sırtımıza yüklüyorlar, çünkü biz ucuz iş gücü olmuş oluyoruz. Bütün bunları yapmayı reddetmek gibi bir şansımız da yok, çünkü devamsızlık dosyamız ya patronun ya da ustabaşının elinde. Böylece bize istedikleri işi yaptırabiliyorlar. Meslek lisesi bize bir sigorta sağlıyor ancak o da sadece bize bir şey olduğunda hastaneye gidebilmemize yarıyor. O kadar güvencesiz ortamlarda çalıştığımız oluyor ki, bazılarımız hastaneye gitsek de kurtulamıyoruz, hayatımız yitip gidiyor... Kısacası haftanın üç günü bizler staj adı altında patronun her istediğini yapıyor, güvencesiz işlerde çalışıyor ve asgari ücretin yalnızca üçte birini alıyoruz. Sömürü düzeninin gerçek yüzünü de böylece görmüş oluyoruz.

Bu sistemde iyi bir geleceğe sahip olmanın neredeyse imkânsız olduğunu görüyoruz; mezun olunca işsiz kalmak, iş bulsak da kazandığımız paranın

geçinmemize yetmemesini istemiyoruz! Her gün gerçekleşen iş cinayetlerinin yeni kurbanı olmak da istemiyoruz!

Bu yüzden bir araya geliyoruz, geleceğimiz için ve Özgür Emekçiler Lisesi için örgütleniyoruz; niteliksiz eğitime dur demek için, staj sömürsünün son bulması için örgütleniyoruz!

- Her şeyden önce meslek eğitimi göreceğiz diye temel eğitimimizden olmak istemiyoruz. Temel dersler dahil olmak üzere tüm derslerin nitelikli olmasını istiyoruz!

- Okullarımızda uyuşturucu gibi bağımlılık yapan maddelerin kullanılmasını istemiyoruz. Yozlaşmak istemiyoruz. Bir şekilde bu maddelere bulaşmış olan arkadaşlarımız için tıbbi yardım istiyoruz.

- Atölyelerde can güvenliğimiz için iş sağlığı ve iş güvenliği denetimlerinin düzenli bir şekilde yapılmasını istiyoruz.

- Stajda öğrendiğimiz mesleği yapan işçi ve emekçilerin yanında eğitim görmeye gidiyoruz, itilip kakılmaya, getir-götür işlerinde kullanılmaya değil! İnsanca koşullarda çalışmak istiyoruz. Stajda yaptığımız işin karşılığını almak istiyoruz. Eşit ise, eşit ücret!

- Okulda da stajda da beslenme, yol ve barınma ihtiyaçlarımızın ücretsiz bir şekilde karşılanmasını istiyoruz!

- Staj dönemi dahil kapsamlı bir sağlık sigortası istiyoruz!

- İşsizlik, yoksulluk tehlikesine karşı iyi bir gelecek istiyoruz! Madem ki bir meslek edinmemiz için açıldı bu liseler; o zaman devlet bize güvenceli ve kadrolu iş sağlamak zorunda!

Patronlara köle olmak için değil, hayatımızı kazanmak için bir meslek öğreniyoruz. İnsanca bir eğitim görmek ve çalışmak hepimizin hakkı! Sen de gel, bugünün ve yarının mücadelesini birlikte vereelim!

Mektuplar

Farkında olmadan yok olmak

Üniversite, böylesi bir düzende yoksulluktan kurtuluş için biz liselilere gösterilen tek adres. Bu adrese ulaşabilmek için kazanmamız gerek sınavlar var: YGS-LYS. Sözde “başarımızı”, “yeteneklerimizi” ölçen bir sınav. Bir ölçüt olmadığı hepimizce bilinen bir yalan!

Bu sınavlar; tek tipleştirmeye yönelik, sadece verilen bilgilerin ezberi üzerinden yapılan ve insanların yeteneklerini hiçe sayan, kimsenin eşit bir şekilde hazırlanamadığı bir gelecek kıyım makineleridir adeta. Öğrencileri birbirlerine rakip ve düşman yetiştirmekte üstüne tanınmayan, sorgulama ve araştırma yetisini körelten bir sistem. Bu sınavlar için harcanan emekler, çabalar...

Öğrenci Seçme ve Yerleştirme Merkezi (ÖSYM), bu sınav sisteminin, ezberci ve ölçücü olmayan sınavların pratikte uygulayıcısı olan organ. Öğrencileri seçme adı altında öğrencilerin var olmayı istedikleri gibi değil, tek tip metotla sistemin içinde insanların yeteneklerini ve isteklerini hiçe sayarak, hiç istemedikleri bir yaşama sürüklemektedir.

Aslında bu sınav sistemi, öğrencilerin diplomalı ya da diplomasız işsiz olmasını ya da ucuz iş gücü olmasını seçme sistemi.

Her şeye, tüm bu saçmalıklara ve haksızlıklara rağmen bu sınava hazırlanan öğrencilerin tüm gelecekleri bu iki sınava bağlıdır. Bu sınavlara hazırlanma zamanı içerisinde öğrencilerin psikolojik olarak çöktüğünü, bunalıma girdiğini, hatta ve hatta intihara kadar gittiğini biliyoruz. Devletin ve bu sistemin sınavları, gençlerin yaşamını köreltiyor ve gençlerin yaşam hakkını çalıyor.

Parasız, eşit, bilimsel ve anadilde olmayan bu eğitim sistemi içerisinde biz öğrenciler gün be gün eziliyoruz. Fırsat eşitsizliği dahilinde yarışa başlıyoruz ve içimizde yarışı bitiremeyecek hale gelenler bile oluyor. Parası olan rahatça özel ders alabiliyor, özel kurslara gidebiliyor, özel okullarda okuyabiliyor, parası olmayan ya ancak bir kursa gidebiliyor ya da gidemeyip sınavda çoğunlukla eleniyor. Bir kısmımız da sınav hazırlık masraflarını karşılamak için inşaatlarda, otellerde pek çok alanda çalışmak zorunda kalıyor. Bu eşitsizliğin bir diğer mağdurları da

engelliler. Okullarda ve sınavda engellilere uygun koşullar sağlanmadığı için gelecek hakları ellerinden alınıyor.

Tüm bu sancılı dönemlere rağmen sınava girip tercih sonuçlarını bekleyenleri yeri geliyor devlet kendi eliyle katlediyor. Suruç'ta katledilen Ece Dinç gibi daha üniversite sonucunu göremeden bu yaşamdan ayrılanlarımız da oluyor. Bir kısmımız da inşaatlarda öldürülüyor; Erdoğan Polat, Burhan Tutak gibi...

Bizler farkında olmadan yok oluyoruz, ya bedenen ya da kişilik olarak. Rekabet ve hırs ile her gün yarış atı gibi sınava hazırlanırken birbirimize düşman ediliyoruz. Düşünme yetimiz köreliyor, sorgulamak için fırsat vermiyorlar ve tüm bunlar aslında gözler önünde oluyor. Sistem eliyle organize edilen ve sistemin organları tarafından uygulanan bu eşitsiz eğitim ve sınav sistemine dur demek, biz öğrencilerin geleceğini ve yeteneklerini güvence altına alması için çok önemli. Sınavlar öldürüyor ve biz ölmeye, sistem içinde yok edilmeye karşı isyan bayrağını çekmeliyiz. Sömürülen ve iş kazaları ve fitrat adı altında ölümlere gönderilen işçi sınıfı ile işçi sınıfının mücadelesinin yanında yer alarak başkaldırmalıyız. Sınıfımızı bilmeli, mücadele etmeliyiz!

Adana'dan bir liseli

**Bize
yazın**

[facebook.com/siniftan](https://www.facebook.com/siniftan)